

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Постнікова В.А., *v.postnikova2000@gmail.com*

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

Важливою підгалуззю особистого страхування є медичне страхування. Об'єктом медичного страхування є життя і здоров'я громадян. Воно здійснюється на випадок втрати здоров'я з будь-якої причини, в тому числі у зв'язку з хворобою та нещасним випадком. Мета такого страхування – забезпечити громадянам у разі настання страхового випадку одним медичної допомоги за рахунок накопичених коштів, а також фінансування профілактичних заходів. Суть медичного страхування – сплативши одноразовий страховий внесок, значно менший, ніж вартість усіх медичних послуг, громадяни мають змогу протягом року безкоштовно користуватися комплексом медичних послуг кваліфікованих спеціалістів у клініках з платним обслуговуванням. В Україні фінансування охорони здоров'я здійснюється за рахунок Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, бюджетів місцевого та регіонального самоврядування, фондів медичного страхування, благодійних фондів та будь-яких інших джерел, не заборонених законодавством. [1].

Медичне сфера в Україні сьогодні не має можливості користуватися перевагами ринкової економіки. Через те, що стан сучасної економіки охорони здоров'я має низький рівень фінансування і зношену матеріально-технічну базу. Як результат на ситуацію, що склалася виникло добровільне медичне страхування. Для багатьох людей добровільне медичне страхування не має чіткого пояснення, що страхування є забезпеченням при настанні страхової події відшкодування фінансових витрат на медичну допомогу за рахунок завчасного акумулювання коштів.

До порівняння хочу навести обов'язкове медичне страхування в Німеччині, і що воно дає мешканцям. Модель Бісмарка - це діюча модель медичного страхування в Німеччині. Особливості моделі: більшість медичних установ приватні, оплата медичних послуг здійснюється фондом страхування працівників, який фінансуються спільно роботодавцями та працівниками шляхом відрахувань із заробітної плати.

Послуги медичної страховки в Німеччині надають лікарняні каси - Krankenkasse. Жителі країни, включаючи іммігрантів, зобов'язані застрахуватися в німецькій компанії. Німці страхуються від народження, приїжджі - по прибуттю. Ціна державної медстраховки в Німеччині залежить від доходу. Стандартний внесок становить 14,6%. Незаможні безробітні не платять страховку самостійно.

З моєї точки зору головна перевага обов'язкового медичного страхування в Німеччині - це всеосяжне забезпечення населення якісними і доступними медичними послугами. Доходи медичної сфери йдуть за рахунок страхових внесків одержувачів доходів і роботодавців. Але в Німеччині так само присутнє і додаткове добровільне медичне страхування, якщо громадянин хоче отримати більш якісні і різноманітні медичні послуги, ліки і тощо.

При обов'язковому медичному страхуванні, після укладення контракту каса надсилає поштою страховий поліс - пластикову карту стандартного розміру, що містить мікрочіп. У картці зберігаються ім'я власника, контактні дані, дата народження та інша адміністративна інформація, необхідна лікарям.

У приймальні німецького лікаря або клініки, реєструючи клієнта, спочатку проводять картою по зчитувального пристрою. По закінченню прийому медичний заклад відправляє рахунок за послуги безпосередньо страхової компанії. У Німеччині застраховані самостійно вибирають лікарів. Прив'язки до районних поліклініках або регіональним медикам немає. Страховка не відшкодовує, наприклад, витрати на дорогу в віддалену клініку, якщо в такому виборі не було особливих підстав. Але лікування та медикаменти, призначені лікарем, оплачуються повністю або з невеликою доплатою. Завдяки системі обов'язкового страхування в Німеччині немає проблем з отриманням необхідного медичного забезпечення незалежно від вартості терапії, операції, медикаментів. А включення членів сім'ї в

госстраховку дозволяє безкоштовно застрахуватися непрацюючому чоловіку і неповнолітнім дітям [2].

Досвід провідних країн світу показує, що саме медичне страхування є тим джерелом фінансування галузі охорони здоров'я, яке дає можливість зменшити навантаження на державний та місцевий бюджети, а також створити умови для найбільш повного задоволення потреб населення в доступній і якійс медичній допомозі. Необхідно також підвищувати надходження коштів в систему добровільного медичного страхування, зацікавленість в ній медичних установ, роботодавців і громадян шляхом створення уніфікованої оптимальної системи класифікації та ціноутворення на медичні послуги [3].

Список використаних джерел:

1. Рубцова Н.М., Чкан І.О. Сучасний стан ринку медичного страхування в Україні: проблеми та перспективи розвитку. Фінансовий простір, 2015. URL: <https://fp.cibs.ubs.edu.ua/index.php/fp/article/view/443>

2. Немецкое медицинское страхование. URL: <https://www.tupa-germania.ru/meditsina/gosudarstvennoe-meditsinskoe-strahovanie.html>

3. Стрельников Р.Н., Бруславец Ю.В. Развитие добровольного медицинского страхования и оценка его состояния как внебюджетного источника финансирования здравоохранения в Украине. *Молодий вчений*. - № 2 (17).

Науковий керівник: Рубцова Н.М., к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

АНАЛІЗ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ В УКРАЇНІ

Прокопеня В.А., prokopenya.vira@mctsau.org

ВСП «Мелітопольський фаховий коледж

Таврійського державного агротехнологічного університету
імені Дмитра Моторного»

Метою дослідження є трудова міграція на сучасному етапі ринкової трансформації економіки України

Актуальність. Трудова міграція має великий вплив на економіку як країн-донорів, так і країн-реципієнтів. На сьогоднішній день проблеми трудової міграції набули великих обсягів не тільки в Україні, а й у всьому світі.

Серед основних економічних причин трудової міграції населення України, можна виділити наступні:

1. Високий рівень безробіття.
2. Низький рівень заробітної плати.
3. Непотрібність фаху на батьківщині.
4. Зникнення деяких галузей виробництва або значне їх скорочення.
5. Економічна нерозвиненість окремих регіонів або не повна їх переорієнтація на ринкову економіку.

Загалом прийнято вважати, що на заробітки за кордон їдуть представники найбільш вразливих прошарків населення. Насправді ж у 58% тих, хто збирається за кордон, є робота в Україні. Власне, це є свідченням того, що українські мігранти вирушають на заробітки в країни, де їх праця оплачується дорожче, ніж на Батьківщині.